

اخبار کاریگری

کارکنان تعاونی های سهام عدالت تجمع کردند

کارکنان تعاونی های سهام عدالت، با نگرانی نسبت به احتمال انحلال این تعاونی ها، در پیروز مقابل وزارت امور اقتصادی و دارایی تجمع کردند.

به گزارش خبرگزاری مهر، پس از آغاز فرایند آزادسازی سهام عدالت صحبت هایی در مورد احتمال انحلال تعاونی های سهام عدالت در شهرهای مختلف مطرح شد که در همین راستا دیروز (یکشنبه) جمعی از کارکنان شرکت های تعاونی سهام عدالت شهرستانی در اعتراض به احتمال انحلال تعاونی های شهرستانی سهام عدالت، در مقابل وزارت امور اقتصادی و دارایی تجمع کردند. به گفته یکی از کارکنان، حقوق و دستمزد و حق بیمه تأمین اجتماعی مربوط به سنوات ۹۷ و ۹۸ و دو ماهه اخیر این کارکنان توسط سازمان خصوصی سازی پرداخت نشده است.

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس:

سهام عدالت باید به کارگران فصلی برسد

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس با بیان اینکه هیات دولت در جریان واگذاری سهام عدالت به کارگران فصلی توجه ویژه ای داشته باشد، گفت: سهام عدالت باید به طبقات ضعیف جامعه داده شود، در حالی که شاهد هستیم بسیاری از مدیران و ثروتمندان سهام عدالت را درست گرفته اند.

محمود ششکری در گفت و گو با خبرگزاری خانه ملت گفت: دولت باید نظارت و برنامه ریزی کند تا آزادسازی سهام عدالت منجر به انباشت سرمایه در میان افراد خاص نشود طوری که با دلالی و ثروت کلان به دست آورند و به تولید کشور نیز ضربه بزنند.

نماینده تالش و رضوانشهر در مجلس با بیان اینکه بورس باید مدیریت کند تا واگذاری ها به چند نفر خاص منوط نشود، ادامه داد: به طور مثال برای خرید هر فرد سقف بگذارند. آزادسازی سهام عدالت باید به رونق تولید کمک کرده، به سمت افزایش سرمایه رفته و در نهایت موجب باشد شدن دست افراد نیازمند شود.

وی با اشاره به اینکه سهام عدالت بازنشتنگان و کارگران ساختمانی تکمیل نشده، اضافه کرد: تخصیص مابقی سهام به آنها باید انجام شود. البته بهتر است هرچه سریع تر در مورد سهام شرکت شستا و تخصیص به صاحبان اموال (بازنشتنگان) نیز اقدام شود.

شکری با بیان اینکه سهام عدالت در سال های گذشته تأثیر ملموسی در وضعیت اقتصادی مردم نداشته، تصریح کرد: آزادسازی این سهام می تواند از یک سو موجب توانمندی اقشار ضعیف جامعه و بهبود معیشت مردم شود و از سوی دیگر تقویت بورس را رقم زند.

وی پیشنهاد کرد: هیات دولت به کارگران به خصوص کارگران فصلی توجه ویژه ای داشته باشد، چرا که سهام عدالت باید به طبقات ضعیف جامعه داده شود.

بررسی حق مسکن کارگران در شورای عالی کار

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، اعضای شورای عالی کار مرکب از نمایندگان کارگران، کارفرمایان و دولت را برای بررسی مولفه های مزدی حق مسکن فراخواند.

به گزارش روابط عمومی وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی، نشست شورای عالی کار، قرار است روز چهارشنبه ۲۴ اردیبهشت ساعت ۱۶ تشکیل شود تا در یک بررسی سه جانبه درباره حق مسکن کارگران، تصمیم گیری و نتیجه به هیات وزیران منعکس شود.

در حال حاضر، کمک هزینه مسکن کارگران یک میلیون ریال است.

طبقه بندی مشاغل نداریم، امنیت شغلی نداریم، تشکّل صنفی نداریم و دستمزدمان خیلی پایین است. اگر می خواهید بفهمید مفهوم واقعی تبعیض چیست، صفرهای فیش حقوقی یک پزشک بیمارستان را کنار حقوق دو میلیون تومانی من قرار دهید

حقوق کاریگری و بدون برخورداری از امنیت شغلی کار می کنیم بنابراین نمی توانیم به چیزی اعتراض کنیم. هیچ نهاد یا تشکلی نداریم و همه سعی و تلاش ما در این روزهای کرونایی این بوده که همین یک لقمه نان قطع نشود و علاوه بر آن مواظب باشیم، و ویروس را باخودمان به خانه نبریم، من خودم دو تا بچه دارم...».

نیروهای خدماتی و شرکتی وزارت بهداشت که قاعداً مشمول قانون کار هستند، از حق طبقه بندی مشاغل نیز محرومند یعنی نه سابقه کار و تخصص و نه سختی و نوع کار در میزان دریافتی آنها تأثیر ندارد. همه یکسان همان حداقل حقوق را می گیرند. نیروی ساده ای که فضا را اجاره می زند و ضلع قونی می کند و نیروی باسابقه ای که کار سخت تیمارداری بیماران در شرایط حاد را برعهده دارد، هر دو یک میزان حقوق می گیرند.

علی می گوید: «طبقه بندی مشاغل نداریم، امنیت شغلی نداریم، تشکّل صنفی نداریم و دستمزدمان هم خیلی پایین است. اگر واقعیات را ببینیم مفهوم واقعی تبعیض چیست، صفرهای فیش حقوقی یک پزشک بیمارستان را کنار حقوق دو میلیون تومانی من قرار دهید!».

اصولاً در همه شرایط، آنهایی که صاحب صدا و حق چانه زنی هستند و قدرتی برای اعتراض و مطالبه گری دارند، بیشترین توانمند از حقوق خود دفاع کنند و لاجرم بیشتر هم دیده می شوند. بی صدایان، ناجوانمردانه کنار گذاشته می شوند. این تصویری از همه شرایط در همه زمان هاست و البته در شرایط بحرانی، بی صدایی رنجها را بیشتر می کند.

حالا که کرونای ترسناک شرایط را بحرانی کرده و همه را به دست و پا زدن انداخته، مسئولان برای قدردانی ظاهری و کلامی از کادر درمان، سر و دست می شکنند و از هم سبقت می گیرند اما هیچ کس بی صدایی که ملحقه های بیماران را عوض می کنند و تن رنجور بیماران را از آلودگی و چرک پاک می کنند، نمی بیند. علی صدایی برای فریاد و مطالبه گری ندارد و تقدیر نامراد این است که هیچ کس برای قدردانی از علی سرودست نمی شکند و خود را جلونی اندازد!

کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس طی نامه ای به وزیر بهداشت و رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور، خواستار تغییر وضعیت استخدام پرستاران و پرسنل شاغل در کادر خدماتی و درمانی بیمارستان ها شد. در نامه محمدمهدی زاهدی آمده بود: «تعداد زیادی از پرستاران و سایر پرسنل شاغل در کادر خدماتی و درمانی به صورت شرکتی، قراردادی، خرید خدمت و قرارداد کار معین در حال خدمت در بیمارستان ها یا مراکز درمانی کشور به صورت ایشا گرانه هستند لذا خواهشمند است دستور فرمایید با اولویت نسبت به تغییر وضعیت استخدامی این گروه به پیمانی و رسمی اقدام لازم صورت پذیرد تا این سربازان خط مقدم جبهه سلامت با انگیزه مضاعف و به صورت خستگی ناپذیر به ارائه خدمت ادامه دهند».

این مجادله و گفت و گوی سال نیز کشیده شدن نمایندگان مجلس گاهی خواستار تبدیل وضعیت شرکتی های وزارت بهداشت شدند؛ نیروهایی که به گفته آنها سازمان قدردانی بسیار هستند. این مجادله و گفت و گوی سال نیز کشیده شدن نمایندگان مجلس گاهی خواستار تبدیل وضعیت شرکتی های وزارت بهداشت شدند؛ نیروهایی که به گفته آنها سازمان قدردانی بسیار هستند.

پانزدهم اردیبهشت ماه، «شهرام کوسه غراوی» عضو کمیسیون عمران در نطق میان دستور صحن علنی مجلس گفت: از دولت تقاضا دارم که از تمامی کادر درمان و بهداشت تجلیل ویژه به عمل آورده و در راستای قدرشناسی نیروهای شرکتی وزارت بهداشت، نسبت به استخدام آنها اهتمام ویژه ورزد. اما باز هم مراد و مقصود از «نیروهای شرکتی وزارت بهداشت» در همه این گفت و گوها، پرستاران شرکتی و کادر درمان غیررسمی است. نیروهای خدماتی مانند علی که گاهی طرف قرار داد با شرکت های پیمانکاری و تأمین نیروی انسانی هستند، هیچ صدایی در هیچ رسانه ای ندارند. آنها که شبانه روزی ملحقه های کثیف و آلوده به ویروس بیماران را عوض می کنند و زنگ زنی پای آنها می گذارند، کارگران ساده بدون حقوقی به شمار می روند که قرار نیست هیچ کدام از مزایای مزدی یا غیرمزدی کادر تحصیل کرده درمان کشور نصیب آنها شود. این در حالی ست که اگر نیروهایی مانند علی نباشند هیچ درمانی میسر نمی شود.

بی صدایی نیروهای خدماتی

این نیروها به حدی پراکنده، بی صدا و فاقد قدرت چانه زنی فردی و جمعی هستند که نه تشکلی دارند، نه نماینده کاری و نه ساختار یا سازمانی که حقوقشان را پیگیری کند. تلاش ما برای یافتن تشکّل صنفی یا نهادی برآمده از بدنه این نیروها به جایی نرسید. طبیعی است وقتی بی حقوق سازی به حد اعلا اتفاق می افتد و کارگر همه حق و حقوق خود را از دست می دهد، دیگر جایی برای سازماندهی صنفی یا تشکّل یابی باقی نمی ماند. علی در رابطه با انداختن حق اعتراض یا مطالبه گری می گوید: «ما با حداقل

غیر از پزشکان و پرستاران، گروه های شغلی دیگری هم هستند که مستقیم در معرض خطر بیماری هستند؛ نیروهایی که فاصله شان با بیماران و ویروس به مراتب کمتر از فاصله پزشکان و پرستاران است

خواستار توجه به شرایط دشوار اشتغال خود در شرایط کرونایی کشور شدند. در این طومار، مطالبات کارگران شرکتی به این ترتیب مطرح شده بود: عدم برابری و اختلاف فراوان بین حقوق دریافتی پرسنل شرکتی با سایر نیروهای قراردادی، پیمانی و رسمی، عدم امنیت شغلی و تهدیدهای مداوم به عدم نیاز و تعدیل نیروها، نبود طبقه بندی مشاغل، عدم برخورداری از امکانات رفاهی و تشویقی و...، عدم ثبت کلاس و کارگاههای آموزشی در سیستم آموزش و پرداخت حقوق با تأخیر و عدم دریافت کامل حقوق و مزایا...

از آن زمان، «تبدیل وضعیت نیروهای شرکتی وزارت بهداشت به پیمانکاری یا رسمی»، به عنوان یکی از مجادلات رسانه ای مطرح شد و بارها توسط افراد و نهادهای مختلف در راستای دفاع از حقوق شرکتی های وزارت بهداشت به صدر اخبار آمد؛ اما اکثریت آنها که از حقوق شرکتی های وزارت بهداشت دم می زنند و از این حقوق دفاع می کنند، منظورشان پرستاران و کادر تحصیل کرده شرکتی است نه نیروهای خدماتی مانند علی.

بیست و ششم اسفند ماه، رئیس

هم شده است. ما نیروهای خدماتی شرکتی، از همه امکانات محرومیم. حداقل حقوق کاریگری را می گیریم و هیچ کدام از مزایای مزدی نیروهای رسمی وزارت بهداشت نصیب ما نمی شود».

تبعیض در حق نیروهای شرکتی و خدماتی

علی می گوید که اسفند ماه، حقوق کارکنان درمان ۵۰ درصد زیاد شد، اما نیروهای شرکتی و خدماتی از این افزایش محروم ماندند.

حرف علی درست است. اسفند ماه ۹۸، اجرای ۵۰ درصد افزایش فصل دهم قانون مدیریت خدمات کشوری، شامل حال همه کارمندان دولت از جمله پرسنل رسمی و پیمانی وزارت بهداشت شد و به یکباره کارمندان رسمی و قراردادی دولت، از یک افزایش حقوق ۵۰ درصدی بهره مند شدند. اما خیلی ها که در همان محیط یا آنچه اصطلاحاً در ادبیات روابط کار می گویند در همان «کارگاه» کار می کردند، بی نصیب ماندند. این افزایش ۵۰ درصدی نه نصیب پرستاران شرکتی شد و نه نیروهای خدماتی شرکتی.

پس از آن، در نوزدهم اسفند، جمعی از نیروهای شرکتی و قراردادی وزارت بهداشت، به رغم شرایط کرونایی کشور، و شستن مریض ها و... صادر تماس مستقیم با بیماران هستیم. پرستاران به بیماران دارو می دهند، آزمایش ها را انجام می دهند، سرم وصل می کنند و معاینات را صورت می دهند. اما ما هستیم که تیمارداری واقعی از بیمار را انجام می دهیم. من بیشتر از پنج سال است که به عنوان نیروی خدماتی در بیمارستان ها کار می کنم. کار ما همیشه سخت بوده اما با آمدن کرونا سخت تر

کار سخت نیروهای خدماتی بیمارستان ها

پس از رسانه ای شدن خبر مرگ نیروهای خدماتی بیمارستان گلستر رشت، شاید باز هم خیلی ها دقیقاً نمی دانستند این نیروها چه کسانی هستند و در بیمارستان ها چه می کنند و فرق شان با پرستاران چیست. خیلی ها نمی دانند این نیروها دقیقاً همان کسانی هستند که بار سنگین تیمارداری و مراقبت جسمی از بیماران را برعهده دارند؛ از تعویض ملحفه تا گذاشتن لگن زیر بیمارانی که همه را ندارند و در بخش مراقبت های ویژه کرونابستری شده اند. «علی» یکی از همین نیروهاست.

او نمی خواهد بداند که با رسانه تماس گرفته است. نه نام واقعی خودش و نه نام بیمارستانش در این گزارش نیست اما دردهایش را با صدای بلند می گوید:

دردهای نیروهای شرکتی و خدماتی شاغل در واحدهای درمانی کشور که با حداقل دستمزد کاری کار می کنند و از مزایا و امکانات کادر درمان رسمی و قراردادی محرومند: «کارهایی که بیشترین خطر را دارد انجام می دهیم. ضد عفونی کردن فضاهای بیمارستان برعهده ماست. عوض کردن لباس و ملحفه بیماران، جمع آوری زباله های خطرناک پای تخت ها، تمیز کردن و شستن مریض ها و... صادر تماس مستقیم با بیماران هستیم. پرستاران به بیماران دارو می دهند، آزمایش ها را انجام می دهند، سرم وصل می کنند و معاینات را صورت می دهند. اما ما هستیم که تیمارداری واقعی از بیمار را انجام می دهیم. من بیشتر از پنج سال است که به عنوان نیروی خدماتی در بیمارستان ها کار می کنم. کار ما همیشه سخت بوده اما با آمدن کرونا سخت تر

نسرین هزاره مقدم

از روزی که کرونا آمد، خیلی ها دچار بیم و هراس شدند و سعی کردند خود و خانواده های شان را از این ویروس در امان نگه دارند. اما با شناس «در امان ماندن» به یک میزان و یکسان، نصیب همه شده است؟

بعد از آمدن کرونا، خیلی ها در خانه نشستند و کسب و کارشان تعطیل شد. خیلی ها به دور کاری روی آوردند و با استفاده از امکانات فضای مجازی، کار خود را ادامه دادند اما برای عده ای، نه خانه ماندن و نه دور کاری، هیچ کدام میسر نبود. آنها شبانه روزی تلاش کردند و در صف مقدم با کرونا جنگیدند اما هرگز دیده نشدند.

همان روزهای اول بحران، یعنی روز نوزدهم اسفند ماه سال گذشته، خبر مرگ دو نفر از نیروهای خدمات بیمارستان گلستر گیلان در مبارزه با کرونا منتشر شد. رئیس هیات مدیره سازمان نظام پرستاری رشت اعلام کرد که آقایان «آل حسینی» و «ذهتاب» از پرسنل واحد خدمات بیمارستان گلستر طی مبارزه با بحران کرونا جان باختند.

این خبر دو خطی ساده نشان می داد که غیر از پزشکان و پرستاران، گروه های شغلی دیگری هم هستند که مستقیم در معرض خطر بیماری هستند؛ نیروهایی که فاصله شان با بیماران و ویروس به مراتب کمتر از فاصله پزشکان و پرستاران است و شاید ویروس به این نیروها ز رگ گردن هم نزدیکتر است. نیروهای خدماتی و شرکتی بیمارستان ها شبانه روزی می جنگند اما دیده نمی شوند و بدتر از آن، از حقوق کافی و حمایت و تقدیر و ستایش نیز هیچ بهره ای نبرده اند.

گفت و گو

کارشناس روابط کار:

افزایش ۵۰۰ هزار تومانی حق مسکن، مشکل مزد کارگران را حل می کند

بالای ۴۰ درصد بود اتفاق افتاد و افزایش آن ۲۱ درصد تصویب شد که از این جهت و مقررات درباره تعیین دستمزد حرکت نکردیم. این کارشناس روابط کار تصریح کرد: سبب معیشت خانوار به عنوان دومین مولفه در تعیین دستمزد حائز اهمیت است و متأسفانه رقم ۴ میلیون و ۹۴۰ هزار تومانی که کمیته دستمزد شورای عالی کار به عنوان هزینه ماهانه سبب معیشت خانوارها تعیین کرده بود، دینیز در شورای عالی کار مورد توجه قرار نگرفت. حاج اسماعیلی افزود: دومین مساله در خصوص انتقاد مقام معظم رهبری نسبت به عدم مراعات قانونی، بحث سه جانبه گرایی است. به طور معمول در بحث های سه جانبه افراد مشارکت می کنند و اثر گذارند ولی اگر قرار باشد افراد حضور یابند ولی نظر آنها و امضای آنها تأثیر نداشته باشد اسمش سه جانبه گرایی نیست و مشارکتی به اثر است. دولت در سال های قبل رضایت کارگران را می گرفت و دستمزد را به شکل منعطف تری تصویب می کرد. اگر در شورای عالی کار، صندلی در اختیار کارگران قرار دادیم، حشاشان است که نظر ایشان لحاظ شود و نسبت به مصوبات رای بدهند.

این کارشناس روابط کار تصریح کرد: سومین مساله مبنای دستمزد است. از یک طرف مبنای کمیته دستمزد را در اختیار

یک کارشناس روابط کار با اشاره به اینکه حق مسکن کارگران در شورای عالی کار بیش از ۲۰۰ هزار تومان تصویب خواهد شد، گفت: شورای عالی کار باید فاصله بین دستمزد مصوب شده برای کارگران تا رقم ۲۸ میلیون تومان را جبران کند تا رضایت جامعه کاری نسبت به دستمزد سال ۱۳۹۹ جلب شود. حمید حاج اسماعیلی در گفت و گو با اینسپانالشار به فرمایشات اخیر مقام رهبری درباره لحاظ نشدن نظر کارگران در مصوبه دستمزد اظهار کرد: در فرمایشات رهبری چند نکته اساسی قابل توجه بود. اول انتقاد جامعه کاری نسبت به آنچه که در شورای عالی کار و در خصوص تعیین دستمزد اتفاق افتاد و ناراضیاتی کارگران را به دنبال داشت و به دلیل لحاظ نشدن نظرات کارگران در مصوبات، خلاف رویه های قانونی است.

وی ادامه داد: برخی از ایراداتی که نسبت به مصوبه دستمزد وارد شد به عدم رعایت ماده ۴۱ قانون کار برمی گشت. براساس این ماده قانونی، دو مولفه نرخ تورم و سبب معیشت باید مبنای تعیین حداقل مزد باشد. طی سال های گذشته شاهد بودیم که نرخ تورم در زمان تعیین دستمزد رعایت می شد ولی متأسفانه امسال تعیین حداقل مزد خلاف نرخ تورم اسفند سال گذشته که

و گفت: با توجه به آنکه دستمزد تصویب و بخشنامه آن ابلاغ شده است دولت تنها از طریق حق مسکن می تواند قدرت مانور داشته باشد. به همین دلیل برای تمکین از نظر رهبری، شورای عالی کار راولمز به تشکیل جلسه خواهد کرد و حق مسکن را افزایش خواهد داد. وی با تأکید بر اینکه افزایش حق مسکن کارگران قطعاً بیش از ۲۰۰ هزار تومان خواهد بود، پیشنهاد کرد: شورای عالی کار آن مقدار تفاوت با حداقلی که مجلس برای کارمندان تعریف کرده که حدود ۵۵۰ هزار تومان می شود را به عنوان حق مسکن کارگران افزایش دهد. به گفته وی، حق مسکن وین خواربار جزو دریافتی همه کارگران است که باید به آنها پرداخت شود و اگر کمک هزینه مسکن تا ۵۰۰ هزار تومان نیست و دست کم ۵۰۰ هزار تومان تا دو میلیون و ۸۰۰ هزار تومان فاصله است. حاج اسماعیلی به اظهارات وزیر کار درباره برن مصوبه حق مسکن کارگران به هیات وزیران اشاره کرد